

Lecția 11

Între două legăminte

Galateni 4:20–31

Robia Legii și libertatea în Hristos.

Să înțelegem că, dacă tăierea împrejur nu l-a făcut fiu liber pe Ismael, fiu de sânge al lui Avraam și Agar, nici pe galateni și nici pe noi tăierea împrejur nu ne ajută la nimic.

Introducere

În versetul 21, Pavel îi acuză pe galateni că nu cunosc Legea, deși își doresc să se întoarcă la Lege. Mai departe, în versetele 22–23, el descrie situația din familia lui Avraam și statutul celor doi fii: Isaac și Ismael. Începând cu versetul 24 și până la 30, avem o alegorie. Pavel însuși atrage atenția asupra acestei figuri de stil, afirmând: „lucrurile acestea trebuie luat în alt înțeles”. Dar, ca să înțelegem ce vrea să ne comunice Pavel în această secțiune, trebuie să citim începutul, adică versetele 21 la 23, și concluzia, adică versetul 31, care vorbește direct despre galateni:

²¹⁻²³ *Spuneți-mi voi, care voiți să fiți sub Lege, n-ascultați voi Legea? Căci este scris că Avraam a avut doi fii: unul din roabă și unul din femeia slobodă. Dar cel din roabă s-a născut din chip firesc, iar cel din femeia slobodă s-a născut din făgăduință.*

³¹ *De aceea fraților, noi nu suntem copiii celei roabe, ci ai femeii slobode. Hristos ne-a izbăvit ca să fim slobozi.*

Din conținutul versetului 21 ne dăm seama că Pavel îi acuză pe galateni de faptul că doresc să se întoarcă la lege, deși, de fapt, ei nu cunosc legea. Este cu totul ciudat ca cineva care, prin Isus Hristos, are acces direct la Dumnezeu, să se întoarcă la Legea care așeza tot felul de reguli și ritualuri pentru a putea accede în prezența Lui (Exod 19:16–22; 20:18-19). Galatenii doreau să se întoarcă la Lege practicând tăierea împrejur, lucru despre care Pavel spune că nu este de folos în ce privește îndreptățirea lor înaintea lui Dumnezeu. Argumentul lui Pavel este relativ simplu: tăierea împrejur nu l-a transformat pe Ismael din fiul „roabei” Agar, în fiul „celeii slobode” Sara. Probabil că tocmai acest lucru le-a scăpat din vedere galatenilor: prin tăiere împrejur, nici chiar Ismael nu a devenit fiul promis de Dumnezeu lui Avraam și, deși Avraam i-a dat o parte de moștenire, Ismael nu a avut parte de moștenirea promisă de Dumnezeu lui Avraam. El a rămas fiul „roabei” – tăierea împrejur nu i-a schimbat nici statutul, nici identitatea de rob. Conform codului lui Hamurabi, fiul născut din femeie roabă este și el rob și la fel s-a întâmplat și în cazul lui Ismael. Așadar, dacă pe un rob tăierea împrejur nu l-a transformat într-un om liber, de ce un

fiu slobod ar vrea să fie tăiat împrejur? El este deja liber prin Isus Hristos. Tăierea împrejur nu mai folosește la nimic.

Ziua 1 – Citește Galateni 4:20–31 (v.20–21) – Cine vrea să se întoarcă la lege ar trebui, în primul rând, să cunoască legea

1. Ce are în vedere Pavel atunci când spune: „să-mi schimb glasul”? Ce-ți transmite acest lucru despre atitudinea lui Pavel față de galateni?
2. De ce galatenii erau într-un fel când era el de față și în alt fel când nu era de față?
3. De ce ar renunța cineva la Isus, prin care are acces direct la Dumnezeu, pentru a se întoarce la Lege, care impune o serie de ritualuri și reguli?
4. Există oameni a căror prezență te determină să te porți altfel? Te influențează spre bine sau spre rău? De ce crezi că se întâmplă acest lucru?

Ziua 2 – Citește Galateni 4:20–31 (v.22–23) – Ismael și Isaac, cei doi fii ai lui Avraam

5. Care sunt diferențele pe care le evidențiază Pavel aici, între cei doi fii ai lui Avraam, Ismael și Isaac?
6. De ce, deși tăiat împrejur de Avraam, Ismael nu a devenit fiul promis de Dumnezeu? Citește și Geneza 17:15–22.
7. De ce galatenii presupun că îi ajută tăierea împrejur, dacă aceasta nu l-a ajutat nici măcar pe Ismael, care avea ca tată pe Avraam?
8. Iudaizatorii se pare că mergeau din cetate în cetate, dar prezentau Legea în mod selectiv. Ce faci atunci când, în cercul tău de prieteni sau în biserică, Adevărul este prezentat trunchiat?

Ziua 3 – Citește Galateni 4:20–31 (v.25–28) – O alegere vitală: între robia vechiului legământ și libertatea noului legământ

9. Recitește versetele din această zi și notează pe două coloane perechile de termeni pe care Pavel îi pune în antiteză.
10. Cu ce scop compară Pavel Ierusalimul din timpul ocupației romane cu Ierusalimul de sus? Citește și Evrei 12:18–24.
11. Cum se leagă citatul din Isaia 54:1 de argumentația apostolului Pavel?
12. Există aspecte concrete din Legea Mozaică care crezi că ar trebui practicate de Biserica de azi, care este parte a Noului Legământ? De ce?
13. Odată ce ai ajuns să crezi în Isus, ce obiceiuri trebuie să adopți în viața ta pentru a nu te lăsa dus înapoi și încolo de învățăturile false care îți ajung la urechi?

Ziua 4 – Citește Galateni 4:20–31 (v.29–30) – Cel născut rob nu va moșteni împreună cu fiul născut din duh

14. În ce fel era Ismael o amenințare pentru Isaac?

15. Cum înțelegi prigonirea despre care vorbește Pavel, dintre Ismael și Isaac, azi, în cazul bisericii locale din care faci parte?

Ziua 5 – Citește Galateni 4:20–31 (v.31) – Hristos ne-a izbăvit ca să fim slobozi

16. Explică cum ne-a putut face Hristos pe noi, care suntem dintre neamuri, fii ai femeii slobode?

17. Ce are în vedere Pavel atunci când vorbește despre eliberarea noastră?

Verset cheie – Galateni 4:31

„De aceea, fraților, noi nu suntem copiii celei roabe, ci ai femeii slobode. Hristos ne-a izbăvit ca să fim slobozi.”

Meditație

În zilele noastre, rare sunt situațiile în care oamenii ne prigonesc din pricina Crucii lui Hristos. Iar dacă ne întrebăm de ce, cred că ne dăm cu ușurință răspunsul: pentru că nu „ne lăudăm cu ea”, pentru că ezităm în a „ne lăuda” cu binecuvântarea primită de la Dumnezeu, Tatăl nostru, prin Domnul Isus Hristos. Aceasta poate fi un motiv: ne ducem crucea discret, mai aproape de viața monahală decât de centrul orașului.

Al doilea motiv s-ar putea să ne acuze mai tare și ar trebui să ne întrebăm: suntem dintre cei prigoșiți sau dintre cei care prigonesc? M-am uitat în istorie și da!, am văzut cazuri în care prigoana a venit din afara bisericii. Dar, privind în aceeași istorie, cele mai multe cazuri de prigoană sunt din cauza celor care se pretind a fi din biserică, din cauza celor care pretind dreptul la moștenire, dar strâmbă Evanghelia adăugând la jertfa lui Isus tot felul de fapte prin care să își justifice îndreptățirea înaintea lui Dumnezeu. Trebuie să recunoaștem realitatea așa cum este: Ismael, care prigonea pe Isaac, era din sânul familiei; Esau, care prigonea pe Iacov, era parte din familie; preoții, care prigoneau pe Isus, erau fiii de sânge ai lui Avraam, știau Legea (Tora) pe dinafară; iudaizatorii, care prigoneau bisericile în timpul lui Pavel, erau iudei care credeau în Isus. Șansele sunt mari ca eu, care azi mă consider prigonit, să devin un prigonitor! Dacă luăm în calcul epistolele lui Pavel, lupta noastră pe terenul prigonirii rămâne tot în interiorul bisericii. Frica mea, cu toată prigonirea din afara bisericii sau din interiorul ei, rămâne totuși ca eu să nu fiu un prigonitor.

Trebuie să înțelegem că, fără moartea pe cruce a Mântuitorului nostru, omenirea și chiar universul întreg nu ar fi avut un mijlocitor și, ca atare, nu ar fi existat. Când Dumnezeu a creat cerul și pământul, El a făcut-o folosind Cuvântul său, adică Mijlocitorul. Când Adam și Eva au căzut, cedând ispitei, Dumnezeu nu i-a ucis fiindcă îi privea prin jertfa Mijlocitorului, adică prin Isus Hristos. Lumea aceasta și toți cei ce trăiesc în ea nu este arsă din pricina păcatului fiindcă Dumnezeu privește la ea prin Mijlocitor, prin jertfa lui Isus Hristos. Și o găsește potențial îndreptățită, datorită hotărârii de iertare pe care Isus Hristos a obținut-o pentru noi. Oare cum putem, noi, creștinii, rămâne indiferenți, atunci când conștientizăm că inspirăm și respirăm numai și numai fiindcă Isus Hristos s-a dat de bunăvoie morții pentru păcatele noastre? Crucea lui Hristos este, da, soluția pentru îndreptățirea noastră, dar Crucea lui Hristos

este, în același timp, soluția pentru ca Universului întreg să rămână în existență. Toți oamenii ar trebui să afle acest lucru. Și nu îl vor afla doar fiindcă noi, creștinii, suntem niște oameni zâmbitori, morali sau prietenoși. Îl vor afla mai ales dacă noi, creștinii, ne vom deschide gura pentru a propovădui importanța crucii lui Hristos. Să ne dea Dumnezeu înțelepciunea să o facem așa cum trebuie. Amin!